

Patru puncte critice cu privire la raportul Lunacek

Europa s-a succit odată cu votarea raportului Lunacek în Parlamentul European, la 4 februarie 2014. În joc nu este neapărat discriminarea și homofobia, așa cum o sugerează titlul raportului „Foia de parcurs a Uniunii Europene împotriva homofobiei și a discriminării pe motive de orientare sexuală și identitate de gen”, cât mai ales este în joc adevărul despre om, despre bine și rău, despre libertate, și nu în ultimă instanță, despre familie. Conținutul raportului, expresie a relativismului post-modern, este mult în afara tradiției iudeo-creștine cu privire la om, la familie și la drepturile lor fundamentale. Raportul susține implicit că omul nu a fost creat doar „bărbat” și „femeie”, ci că există o multitudine de *identități de gen*, cuprinse în prescurtarea LGBTI (lesbian, gays, bisexuals, transsexuals și intersex people). Poate fi izbitoare pretenția adepților teoriei *identității de gen* de a susține valoarea științifică a acesteia, în net contrast cu experiența elementară, anume de a descoperi de pe urma interacțiunilor sociale faptul de a fi bărbați și femei.

Ce este fals într-un astfel de demers politic?

Mai întâi, se atentează la un concept sănătos de egalitate. Unul dintre marile obiective ale erei moderne era graduala înaintare spre egala recunoaștere a demnității tuturor ființelor umane. Există deja un principiu politic și moral consfințit de o sumedenie de tratate, care stabilește valoarea intrinsecă a ființei umane: nicio persoană nu poate fi discriminată pentru valorile sale. Astfel există o egalitate de fond pentru toți.

Totuși, sunt studioși care afirmă că persoanelor li se atribuie o valoare mai mare sau mai mică ori de câte ori sunt evaluate în funcție de ceea ce li se datorează. De exemplu, pentru acești studioși, a spune că relația dintre două femei și un copil conceput prin înseminare artificială nu este familie înseamnă atât negarea egalității, cât și discriminare, din moment ce relația lor ar fi de mai mică valoare față de cea dintre doi soți. Problema e falsă din start. Nu putem schimba mere cu pere. Merele sunt mere, perele sunt pere. Putem recunoaște, în cel mai bun caz, că relațiile bazate pe identitatea de gen duc la o unitate fondată pe acord reciproc, în timp ce relațiile dintre soții autentici, adică un bărbat și o femeie, duc la un alt tip de unitate, de comuniune, bazată pe complementaritate, care presupune diferența sexuală. A trata diferitele feluri de raporturi umane în mod diferit nu înseamnă a discrimina, deci nu înseamnă a acționa împotriva principiului egalității. Familia e familie, altfel de uniuni sunt altfel de uniuni.

În al doilea rând, chiar dacă raportul Lunacek nu se referă în mod explicit la familie, avem de-a face cu un concept greșit de libertate, care duce la erodarea familiei. Cei care cred că libertatea ar fi simpla absență a restricțiilor ajung să propună un status de familie în favoarea relațiilor dintre indivizii de același sex, care sunt în mod voit relații

sterile, raporturi de grup, relații cu minori ș.a.m.d. Aceștia pot merge până la a susține că a nu le acorda acestor relații statusul de familie echivalează cu violarea dreptului de interacțiune cu alții; interacțiune care, în viziunea lor, trebuie să aibă loc după bunul plac, și nu pe baza a ceea ce dictează Statul ori Biserica. E, de fapt, o libertate care suprimă adevărata libertate a persoanei.

În al treilea rând, a fi bărbat sau a fi femeie reprezintă elementul intim al fiecărui individ. Sunt persoane care manifestă disconfort față de sexul lor, atrase fiind de persoane de același sex, ba chiar vor să aparțină sexului opus. E clar că aceste trăiri ale sexualității sunt imperfecte și inadecvate. Sexualitatea umană nu cuprinde doar dimensiunea fizică, ci implică și latura rațională și emotivă; o sexualitate incorectă e adesea însoțită de tulburări emoționale (temperamentale) sau cognitive (gânduri), ca surse de stres și confuzie. Din păcate, în zilele noastre, în viziunea unor studioși, sentimentele și viciile sexuale nu sunt altceva decât metode „alternative” de exprimare a sexualității. Tot mai frecvent genul (dacă nu și sexul) e considerat a fi un concept construit de societate și ales de individ, acesta fiind liber să-și abandoneze genul din naștere sau educație și să adopte genul opus. Raportul Lunacek dă spațiu ideii că indivizii sunt liberi să creeze și să altereze propriul gen, în funcție de diferite opțiuni.

În cele din urmă, raportul arată adâncirea prăpastiei dintre agenda politicienilor și preferințele electoratului. Raportul privilegiază minoritatea care promovează identitatea de gen împotriva zecilor de milioane de cetățeni care aderă la codul moral inspirat de învățături etice tradiționale (creștine, iudaice) în materie de familie și sexualitate. În virtutea unui simț comun al binelui și adevărului despre om, a vota în conformitate cu o așa-zisă teorie științifică LGBTI, mai precis cu ideologia identității de gen, e o gravă formă de atrofiere a conștiinței și, în același timp, o formă de trădare a electoratului. Chiar și promotoarea foii de parcurs afirma, în ziua votării, că niciodată nu a primit atâtea mail-uri prin care să i se ceară să spună NU raportului. ■

Pr. Fabian MĂRIUȚ